

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Inatsisartut ophævede på EM 2022 med vedtagelse af Inatsisartutlov nr. 14 af 21. november 2022 om ændring af Inatsisartutlov nr. 20 af 28. november 2016 om mediestøtte de dagældende regler om projektstøtte ud fra en erkendelse af, at projektstøtteordningen ikke havde virket efter hensigten. Dette var bl.a. understøttet af en ekstern evaluering, som i rapportform blev omdelt til Inatsisartut i 2019.

Hermed blev den gældende todeling af mediestøtten ophævet. Det daværende Udvalg for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke anførte i den forbindelse, at man fandt det vigtigt, at støtte de frie medier og den frie journalistik og sikre kvaliteten og neutraliteten i mediernes nyhedsdækning, da de frie medier er en grundsten i demokratiet. Endvidere blev det påpeget, at det er vigtigt, at medierne skaber dialog og samtale. En dialog, som oplyser befolkningen og dermed styrker demokratiet, hvilket kun er muligt, hvis medierne har den rette kvalitet og ressourcer. Det blev samtidig nævnt, at det kunne overvejes at foretage endnu en evaluering i forhold til at sikre mediernes kvalitet og aktualitet.

Endvidere afholdte det daværende Naalakkersuisut i dagene 4. og 5. september 2024 et medieseminar med titlen ”Medierne og medieudviklingen 2024-2034” med deltagelse af centrale aktører i form af repræsentanter for medierne i Grønland om bl.a. drøftelse af de væsentligste udfordringer, som medierne står over for. Selv om medierne spiller en vigtig rolle i ethvert samfund og undertiden betragtes som den fjerde statsmagt, oplever medierne et pres fra bl.a. de sociale medier, som i stigende grad anvendes som en ekstra kommunikationskanal til offentligheden samtidig med at skulle forholde sig til den gældende økonomiske virkelighed, mangel på arbejdskraft og udefrakommende nyhedsmedier.

Drøftelserne omfattede bl.a. grundlaget for at sikre en mere stabil drift fremover, hvori indgik også lovgivningen vedrørende mediestøtte og de betingelser, der i den forbindelse gælder. Heri indgik også spørgsmålet om mediestøttens anvendelsesområde, herunder kravet om at mediet skal være ”trykt”, hvorved forstås på papir, og kravene til antallet af redaktionelle medarbejdere.

De nævnte spørgsmål adresseres også i koalitionsaftalen, hvori der lægges op til en modernisering af mediestøtten med henblik på at sikre frie og uafhængige medier, hvorfor mediestøtte også bør omfatte digitale medier, herunder eksempelvis hjemmesider og podcasts. Moderniseringen omfatter samtidig spørgsmålet vedrørende de nuværende krav om at

udkomme på papir og betingelsen om, at mediet skal have 3 redaktionelle årsværk. I den forbindelse ønsker koalitionen en mere tidssvarende mediestøtte, der giver plads til innovation og styrker den demokratiske debat. Dette aktualiserede spørgsmålet om at lade kravet om, at mediet skal udkomme på papir udgå og foranledigede også overvejelser om at lempe betingelserne om antallet af redaktionelle medarbejdere. I forhold til spørgsmålet om podcast er der reelt tale om digitalt indhold i form af lyd- eller videofiler, som man kan lytte til eller se efter behov. Podcasts kan derfor sammenlignes med en radioudsendelse med den forskel, at lytteren selv bestemmer, hvornår og hvor lytteren vil afspille indholdet. På den baggrund er det vurderet mere hensigtsmæssigt, at støtten i relation til denne medietype reguleres af radio- og tv-lovgivningen, idet der reelt er tale om lyd- og videomateriale og ikke et skrevet medie.

2. Hovedpunkter i forslaget

a) Gældende ret

Gældende ret består af Inatsisartutlov nr. 20 af 28. november 2016 om mediestøtte som ændret ved Inatsisartutlov nr. 14 af 21. november 2022, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 24 september 2025 af Inatsisartutlov om mediestøtte. Formålet med Inatsisartutloven er overordnet at sikre og fremme et alsidigt og mangfoldigt udbud af nyheder af samfundsmæssig og kulturel karakter med henblik på styrkelse af demokratiet og den demokratiske debat.

Inatsisartutloven er herudover indholdsmæssigt i al væsentlighed baseret på en videreførelse af den gældende mediestøtteordning om produktionsstøtte i form af driftstilskud. Der er i den forbindelse tale om en regulering på lovniveau, som blev introduceret i 2016 med henblik på at sikre mediestøttereglerne en parlamentarisk forankring, og at reglerne også kun vil kunne ændres, hvis der er parlamentarisk tilslutning hertil.

Inatsisartutloven fastslår i § 1, stk. 1, at mediestøtte ydes inden for en på finansloven fastsat bevilling i form af driftstilskud til landsdækkende, trykte medier, der har til formål at fremme formidling af samfundsmæssige oplysninger, den demokratiske debat og alsidighed i mediebildet. Med ”trykte” forstås udgivelser, som gengives eller mangfoldiggøres på papir.

I § 1, stk. 2, defineres, hvad der forstås ved driftstilskud. Det er herom fastsat, at der ved driftstilskud forstås tilskud til dækning af udgifter til løbende drift, herunder udgifter til personale og lokaler.

§ 2 omhandler spørgsmålet om, hvilke typer af medier der kan opnå mediestøtte og definerer i stk. 2 og 3, hvad der forstås ved, at mediet er selvstændigt. Bestemmelsens stk. 4 definerer, hvad der forstås ved trykte medier.

Endvidere er der i § 16 fastsat følgende tilskudsbetingelser:

”§ 16. Det er en betingelse for modtagelse af tilskud, at:

- 1) mediet har hjemsted i Grønland,

- 2) mediet i hele støtteperioden har en ansvarshavende redaktør,
 - 3) mediet har redaktionelle medarbejdere, som sammen med den ansvarshavende redaktør har et samlet timetal, der udgør mindst 3 årsværk, medmindre ansøgeren har opstartet sin virksomhed i ansøgningsåret eller året inden ansøgningsåret,
 - 4) udgivelserne indeholder selvstændigt journalistisk bearbejdet stof, som primært omhandler politiske, samfundsrelaterede og kulturelle temaer, hvor mindst halvdelen af indholdet består af redaktionelt stof, hvori ikke medregnes reklamer, i form af artikler inden for et bredt emneområde og med fokus på behandling af aktuelt nyhedsstof,
 - 5) udgivelserne henvender sig til en bred kreds af brugere og ikke alene mod bestemte erhvervs- eller faggrupper, medlemmer af arbejdstager-, arbejdsgiver- eller brancheorganisationer, politiske partier eller ansatte i forskellige institutioner, og
 - 6) udgivelserne som minimum foreligger på grønlandsk.
 - 7) mediet udkommer i trykt form mindst 1 gang månedligt i hele landet,
 - 8) ansøgning om driftstilskud er modtaget af Naalakkersuisut inden for den herfor fastsatte frist, jf. § 17, stk. 1, og
 - 9) at Naalakkersuisut senest samtidig med ansøgningen om tilskud har modtaget ansøgers seneste revisorpåregnede regnskab og nødvendig dokumentation, jf. § 17, stk. 2 og 3.
- Stk. 2. Tilskud kan betinges af vilkår knyttet til tilskudsbevillingen.”*

Det fremgår af bemærkningerne til den gældende Inatsisartutlov, at kravet i § 16, nr. 3, om, at mediet skal have mindst 3 lønnede redaktionelle årsværk inklusive den ansvarshavende redaktør, skyldes hensynet til at sikre, at støttede medier grundlæggende har et redaktionelt miljø, der kan understøtte en samfundsmæssig ønskelig nyhedsproduktion af tilstrækkelig kvalitet. Bestemmelsen begrundes således i ønsket om at forbeholde støtten til professionelle medieaktører ud fra nogle overvejelser om kvalitet og seriøs nyhedsformidling, hvorved f.eks. private bloggere, herunder på sociale medier undtages fra reglerne.

Kravet om antallet af redaktionelle årsværk gælder desuden ikke for nystartede medier, idet disse er undtaget fra kravet, hvilket fremgår af bestemmelsens sidste led. Hvis en ansøger til mediestøtte således har opstartet sin virksomhed i ansøgningsåret eller året forinden, vil det pågældende medie ikke skulle opfylde § 16, stk. 1, nr. 3. Herved sikres der nye medier tid til at kunne indfri kravet: Dette vil omstændighederne kunne betyde, at der vil kunne gå op til næsten 2 år, før mediet skal opfylde bestemmelsen.

Endvidere indeholder den gældende Inatsisartutlovs § 17 regler om ansøgning, herunder om frister, krav til indholdet af ansøgninger og en bestemmelse, hvorefter Naalakkersuisut kan afkræve supplerende relevante oplysninger, herunder yderligere dokumentation for opfyldelse af tilskudsbetingelserne.

Det kan af bestemmelsen udledes, at afgørelse om tildeling af mediestøtte foretages af Naalakkersuisut, hvilket i praksis vil være det departement, som mediestøtten er placeret under. Der er således ikke etableret et særligt administrativt organ til at administrere

mediestøtten, hvilket skyldes, at afgørelserne om tildeling af mediestøtten foretages på et objektivt konstaterbart grundlag, som ikke involverer muligheden for inddragelse af subjektive vurderinger.

Det er desuden fastsat i Inatsisartutlovens § 18, stk. 1, at bevillingen til driftstilskud kan opdeles i 2 puljer, hvis fordeling fastsættes på finansloven. Den ene pulje kan omfatte medier, der udkommer mindst 1 gang ugentligt. Den anden pulje kan omfatte medier, der udkommer sjældnere end 1 gang ugentligt, men dog mindst 1 gang månedligt.

Det er fastsat i § 18, stk. 2, at driftstilskud kan tildeles forholdsmæssigt inden for hver pulje på baggrund af hvert medies antal udgivelser i støtteåret, der opfylder betingelserne for tilskud, sat i forhold til det samlede antal tilskudsberettigende udgivelser inden for puljen i støtteåret.

Det er fastsat i § 18, stk. 3, at den samlede bevilling for hver pulje udmøntes til fulde, hvis der blot er mindst 1 ansøger, der opfylder betingelserne for tilskud.

b) Forslaget

Forslaget består overordnet i, at kravet om, at mediestøtte alene kan ydes til medier, der udkommer eller gengives på papir, udgår. Dette har bl.a. foranlediget, at ”trykte” er udgået i § 1, stk. 1. Som konsekvens heraf vil Inatsisartutloven også omfatte digitale medier. Samtidig er ”medier” ændret til ”nyhedsmedier” for at tydeliggøre, at der skal være tale om nyhedsmedier.

Endvidere er den gældende Inatsisartutlovs § 1, stk. 2, videreført, idet der er tale om en definitionsbestemmelse i forhold til forståelsen af driftstilskud.

Desuden er der indsat et nyt § 1, stk. 3, som en bestemmelse, der definerer nyhedsmedier. I bestemmelsen er der på baggrund af GE's høringssvar tilføjet ”andre” med henblik på at eliminere enhver tvivl om, at alle nyhedsmedier skal distribueres til et grønlandsk publikum på forskellige platforme. Det fremgår af bestemmelsens ordlyd, at medier, der alene udkommer på papir, ikke alene af den grund er afskåret fra at komme i betragtning til mediestøtte.

Desuden er der tilføjet et nyt stk. 4 som konsekvens af, at medietilskuddet ikke længere begrænses til trykte medier. Derfor er det vurderet nødvendigt at præcisere, at mediestøtten ikke omfatter radio- og tv-virksomhed, som nyder støtte samt reguleres af andre regler. Det skal i den forbindelse bemærkes, at KNR reguleres af Inatsisartutlov nr. 7 af 8. juni 2014 om radio- og tv-virksomhed og har en særskilt bevilling på finanslovens hovedkonto 40.94.16. Tilsvarende gælder de lokale radio- og tv-stationer, som også er omfattet af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 29 af 13. december 2016 om tilskud til lokale radio- og tv-stationer og finanslovens hovedkonto 40.94.15 Tilskud til lokal radio og lokal tv.

Derudover er ”trykte” også udgået af § 2, stk. 1.

Endvidere er ”aktualitetsmedier” udgået af § 2, stk. 1, idet der herved forstås det samme som nyhedsmedier. Derfor foreslås ”nyhedsmedie” benyttet alle relevante steder, jf. også definitionen af nyhedsmedier i § 1, stk. 3. Desuden er ”eller har et grønlandsk perspektiv på udenlandske begivenheder” i samme bestemmelse udgået. Dette skyldes, at affattelsen ikke er et alternativ til kriteriet ”indhold redigeret til et grønlandsk publikum”, men alene et eksempel på, hvordan sådan en redigering kan se ud. Eksemplet er derfor flyttet til bemærkningerne til bestemmelsen.

I § 2, stk. 2, nr. 2, er der tilføjet ”eller brugerregistrering”, hvorefter bestemmelsen også vil omfatte digitale medier ud fra en forudsætning om, at digitale medier vil kunne registrere antallet af brugere, der besøger f.eks. en hjemmeside.

Desuden er § 2, stk. 4, om hvad der forstås med trykte medier, udgået.

Samtidig er betingelsen om mindst 3 årsværk” i § 16, stk. 1, nr. 3, blevet fastholdt på baggrund af Sermitsiaq.ag’s høringssvar. Bestemmelsen er udtryk for en balance med på den ene side en fastholdelse af kravet om, at der skal være tale om professionelle aktører, der kan bidrage med en seriøs nyhedsformidling, der er præget af kvalitet, objektivitet og velbearbejdet nyhedsstof. Mediestøtten skal dermed fortsat ydes til medier, herunder nyhedsmedier med et minimum af redaktionel kapacitet, der behandler politiske, samfundsrelaterede og kulturelle emner på et objektivt og faktabaseret grundlag. Dette begrundes i ønsket om at forbeholde støtten til professionelle medieaktører ud fra nogle overvejelser om kvalitet og seriøs nyhedsformidling, hvorved f.eks. private bloggere, herunder på sociale medier undtages fra reglerne. Det er i samme forbindelse vurderet hensigtsmæssigt fortsat at undtage nystartede medier fra kravet til antallet af redaktionelle medarbejdere, selv om kravet er reduceret i forhold til de gældende regler. Dette skal ses ud fra det forhold, at det kan tage noget tid at få opbygget den redaktionelle kapacitet, som almindeligvis er en betingelse for at kvalificere sig til mediestøtte. På den anden side er betingelsen reelt ensbetydende med en begrænsning af kredsen af tilskudsmodtagere, idet det gældende krav om seriøsitet og professionalisme bevirker, at man ikke uden videre f.eks. som enkeltpersoner, herunder bloggere, vil kunne kvalificere sig til mediestøtte.

Herudover er ”i trykt form” udgået af § 16, stk. 1, nr. 7, ud fra de årsager, der er anført om ændringen af § 1, stk. 1, som omhandler ønsket om at omfatte digitale medier. Det er foranlediget af Sermitsiaq.ag’s høringssvar samtidig blevet tilføjet i bestemmelsen, at hvis der er tale om internetbaserede medier, skal mediets hjemmeside opdateres på alle hverdage. Der er i den forbindelse tale om en delvis genindførelse af den daværende § 7, nr. 1, som blev ophævet ved Inatsisartutlov nr. 14 af 20. november 2022 om ændring af Inatsisartutlov om mediestøtte.

Reglerne om mediestøtte vil fortsat blive administreret af den sagligt afgrænsede forvaltning under Naalakkersuisut, hvilket aktuelt er Departementet for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke. Det skal hertil bemærkes, at reglerne ligesom i dag ikke vurderes at indebære risici for inddragelse af usaglige hensyn. De foreslåede ændringer har derfor ikke foranlediget behov for at etablere et nyt administrativt organ til at administrere mediestøtten, som fortsat antages at blive administreret på et umiddelbart konstaterbart, objektivi grundlag uden involvering af skønsprægede beføjelser.

Endelig er det fastsat i forslagens § 2, at forslaget træder i kraft den 1. januar 2027.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der er i finansloven afsat en bevilling til driftstilskud på hovedkonto 40.94.29 Driftstilskud til skrevne medier i Grønland (Tilskudsbevilling). Bevillingen er i finansloven for 2026 på 1.842.000 kr.

Da det er Inatsisartut, der på finansloven fastsætter omfanget af mediestøtten, vil forslaget ikke i sig selv indebære økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vil ikke i sig selv medføre udgifter for erhvervslivet, idet mediestøtten forudsætter, at relevante medieaktører formår at opfylde tilskudsbetingelserne for at komme i betragtning til støtten. Det er imidlertid vurderingen, at muligheden for at komme i betragtning til mediestøtte principielt øges. Et medie, der ikke har mulighed for at udkomme på papir, vil således ikke af den grund være afskåret fra mediestøtte.

Kravet om daglige opdateringer i forhold til internetbaserede medier i forslagens nr. 3 vedrørende § 16, stk. 1, nr. 7, vurderes ikke i sig selv at medføre ændringer i forhold til spørgsmålet om tilskudsberettigelse, idet tilskudsmodtageren fortsat vil skulle opfylde betingelsen om antal af redaktionelle årsværk.

Det er imidlertid vurderingen, at den nuværende centrale aktør på området, Sermitsiaq.AG, næppe som følge af forslaget vil få reduceret tilskuddet. Det har i den forbindelse ikke på det foreliggende grundlag været muligt at bestemme antallet af medieaktører, som eventuelt vil kunne komme i betragtning til mediestøtten, hvilket skal ses i sammenhæng med begrænsede mediemæssige ressourcer generelt i samfundet. Sermitsiaq.AG vil samtidig kunne spare på produktionsudgifterne til trykkeri m.v.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget om, at mediestøtten ikke er betinget af, at mediet skal udkomme på papir, vurderes at være umiddelbart gunstigt i forhold til hensynet til miljøet og naturen. Derudover antages forslaget ikke at indebære konsekvenser for miljøet og naturen, eller for folkesundheden.

6. Menneskerettigheder og konsekvenser for borgerne

Forslaget er uden konsekvenser for borgernes menneskerettigheder, som tilsikret i Grundloven, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMKR) eller gennem internationale konventioner m.v. At mediet ikke længere skal udkomme på papir, antages desuden principielt at kunne bidrage til et mere mangfoldigt medielandskab i overensstemmelse med EMRK art. 10. Forslaget har derudover ingen direkte konsekvenser for borgerne. Det kan imidlertid ikke afvises, at borgerne vil opleve et lidt mere mangfoldigt medie billede. Det kan heller ikke afvises, at flere medier, herunder Sermitsiaq.AG, vil ophøre med at udkomme på papir, hvilket vil få indflydelse på borgernes medievaner, såfremt f.eks. nyhedsformidlingen fremover helt overvejende alene vil foregå digitalt.

7. Konsekvenser for udenrigsrelationer og regionalpolitik, samt øvrige konsekvenser

Lovforslaget har ingen konsekvenser for Grønlands udenrigsrelationer og internationale forpligtelser og har derudover ingen øvrige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har i perioden 10. november 2025 til 8. december 2025 været i høring. Der henvises til bilag 2 til lovbemærkningerne om høringen.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsens stk. 1 er en videreførelse af gældende Inatsisartutlovs § 1, stk. 1, bortset fra, at ”trykte” er udgået. Herved fastsættes det, at Inatsisartutloven omfatter alle medier, som opfylder Inatsisartutlovens betingelser om støtte, medmindre der særskilt er fastsat regler om andet, jf. bl.a. bestemmelsens stk. 2. Endvidere er ”medier” ændret til ”nyhedsmedier”.

Bestemmelsens stk. 2 er en videreførelse af den gældende Inatsisartutlovs § 2, stk. 2, og definerer driftstilskud.

Bestemmelsens stk. 3, som er ny, indeholder en definition af nyhedsmedier. I bestemmelsen er ”andre” tilføjet med henblik på at betone, at alle nyhedsmedier og således også aviser, avislignende publikationer, fagblade skal distribueres til et grønlandsk publikum, og at dette udover traditionel udgivelsesform på papir også kan ske gennem digitale platforme, herunder via internet, mobiltelefon, tablets, m.v.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at ”apps” ikke er nævnt udtrykkeligt i bestemmelsen, da apps allerede er indeholdt i benævnelserne ”mobiltelefon” og ”tablet”. Det kan samtidig nævnes, at ”digitale platforme” skal forstås teknologineutralt, således at apps, der udelukkende f.eks. fungerer på en smartwatch eller et smart-tv, også er omfattet af begrebet.

Bestemmelsens stk. 4 er ny og fastsætter, at der ikke kan ydes mediestøtte efter forslaget til medieaktører, der er omfattet af Inatsisartutlov nr. 7 af 8. juni 2014 om radio- og tv-virksomhed. Det skal imidlertid hertil bemærkes, at det forhold, at et nyhedsmedie, som på en digital platform udgiver en nyhedsartikel med et link til et videoklip, ikke af den grund vil blive betragtet som omfattet af radio- og tv-lovgivningen. Det afgørende vil være, om der kan konstateres en nyhedsartikel på platformen, uanset om artiklen eventuelt suppleres af et videoklip, som kan tilgås ved at link i nyhedsartiklen.

Til nr. 2

Bestemmelsen er en ændring af den gældende Inatsisartutlovs § 2, som omhandler, hvilke typer af medier der kan opnå støtte efter Inatsisartutloven. Det fremgår af bestemmelsen, at det en gennemgående betingelse, at der er tale om selvstændige og uafhængige medier.

I bestemmelsens stk. 1 er ”trykte” udgået, jf. det herom i de almindelige bemærkninger nævnte om, at betingelsen om at udkomme på papir skal udgå.

I bestemmelsens stk. 2, der omhandler spørgsmålet om, hvornår et medie anses for selvstændigt, er der foretaget en tilføjelse i nr. 2. I den forbindelse er ”eller

brugerregistrering” blevet tilføjet med henblik på at få omfattet digitale medier ud fra en antagelse om, at disse vil kunne registrere antallet af brugere f.eks. ud fra antallet af klikk eller lignende. Bestemmelsen forudsætter således, at et digitalt medie vil kunne dokumentere, hvor ofte det besøges.

Til nr. 3

Bestemmelsen omhandler Inatsisartutlovens § 16, som angiver de konkrete betingelser, som gælder for modtagelse af medietilskud.

I bestemmelsens stk. 1, nr. 7 udgår ”i trykt form” i overensstemmelse med forslagets overordnede målsætning om, at det ikke fremover skal være en tilskudsbetingelse, at mediet udkommer på papir.

Desuden stiller bestemmelsen krav om hyppigheden af udgivelserne i form af, at mediets udgivelser skal udkomme mindst én gang månedligt. I forhold til internetbaserede medier betyder bestemmelsen, at mediets hjemmeside skal opdateres på alle hverdage og tilføres nyt indhold alle hverdage i året. Herved forstås, at kravet om daglige opdateringer omfatter mandage til lørdage, medmindre de falder på en helligdag.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter den 1. januar 2027 som forslagets ikrafttrædelsestidspunkt. Ikrafttrædelsestidspunktet vil medføre, at lovændringen vil få virkning fra starten af et kalenderår, hvilket skønnes hensigtsmæssigt af bevillingsmæssige og administrative grunde.

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1 I Inatsisartutlov om mediestøtte, jf. Selvstyrets lovebekendtgørelse nr. 63 af 24. september 2025, foretages følgende ændringer:
§ 1. Naalakkersuisut kan inden for en på finansloven fastsat bevilling efter ansøgning herom yde mediestøtte i form af et årligt driftstilskud til landsdækkende, trykte medier, der har til formål at fremme formidling af samfundsmæssige oplysninger, den demokratiske debat og alsidighed i mediebildet. <i>Stk. 2.</i> Ved driftstilskud forstås generel produktionsstøtte i form af tilskud til dækning af udgifter til løbende drift, herunder udgifter til personale og lokaler.	1. § 1 affattes således: ” § 1. Naalakkersuisut kan inden for en på finansloven fastsat bevilling efter ansøgning herom yde mediestøtte i form af et årligt driftstilskud til landsdækkende nyhedsmedier, der har til formål at fremme formidling af samfundsmæssige oplysninger, den demokratiske debat og alsidighed i mediebildet. <i>Stk. 2.</i> Ved driftstilskud forstås generel produktionsstøtte i form af tilskud til dækning af udgifter til løbende drift, herunder udgifter til personale og lokaler. <i>Stk. 3.</i> Som nyhedsmedier, jf. stk. 1, anses aviser, avislignende publikationer, fagblade samt andre nyhedsmedier, som distribueres til et grønlandsk publikum, herunder via digitale platforme, som internet, mobiltelefon, tablets m.v. <i>Stk. 4.</i> Mediestøtten ydes ikke til medier, der er omfattet af Inatsisartutlov om radio- og tv-virksomhed.”
§ 2. Tilskud ydes til selvstændige, uafhængige, trykte nyheds- og aktualitetsmedier, hvis indhold er redigeret til et grønlandsk publikum eller har et grønlandsk perspektiv på udenlandske begivenheder. <i>Stk. 2.</i> Et medie anses som selvstændigt, hvis: 1) det har en selvstændig chefredaktion,	2. § 2 affattes således: ” § 2. Tilskud kan kun ydes til selvstændige og uafhængige nyhedsmedier, hvis indhold er redigeret til et grønlandsk publikum. <i>Stk. 2.</i> Et nyhedsmedie anses som selvstændigt, hvis: 1) det har en selvstændig chefredaktion, 2) det kan foretage en selvstændig oplags- eller brugerregistrering, og

2) det kan foretage en selvstændig oplagsregistrering, og 3) der kan abonneres særskilt på mediet. <i>Stk. 3.</i> Et medie anses ikke for at være uafhængigt, hvis: 1) det ejes helt eller delvist af offentlige myndigheder, institutioner eller af offentligt finansierede selskaber eller lignende, eller 2) mindst halvdelen af mediet er ejet af arbejdsgiver-, arbejdstager-, branche- eller interesseorganisationer, herunder politiske partier. <i>Stk. 4.</i> Ved trykte medier forstås aviser, tidsskrifter eller lignende publikationer.	3) der kan abonneres særskilt på mediet. <i>Stk. 3.</i> Et medie anses ikke for at være uafhængigt, hvis: 1) det ejes helt eller delvist af offentlige myndigheder, institutioner eller af offentligt finansierede selskaber eller lignende, eller 2) mindst halvdelen af mediet er ejet af arbejdsgiver-, arbejdstager-, branche- eller interesseorganisationer, herunder politiske partier.”
7) mediet udkommer i trykt form mindst 1 gang månedligt i hele landet,	3. § 16, stk. 1, nr. 7, affattes således: ”7) mediet udkommer mindst 1 gang månedligt i hele landet eller har daglige opdateringer på alle hverdage, hvis der er tale om et internetbaseret medie,”.
	§ 2 Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2027.

Høringsnotat

Lovforslaget har i perioden 10. november 2025 til 8. december 2025 været i høring hos følgende høringsparter:

Grønlands Erhverv (GE)
SIK
Kommune Kujalleq
Kommuneqarfik Sermersooq
Qeqqata Kommunia
Avannaata Kommunia
Kommune Qeqertalik
Nuuk Internationale Friskole
NUSUKA
Ilisimatusarfik
TP Medieforbundet i Grønland,
NTK
Sermitsiaq AG
KNR
Grønlands Forfatterforening
Iglo Magazin
Q-offset.

Endvidere har forslaget i samme periode været tilgængeligt på Naalakkersuisuts høringsportal.

Der er i den forbindelse modtaget høringssvar fra følgende høringsparter:

GE, Rådet for Menneskerettigheder, der har indsendt en høringssvar sammen med Børnerettighedsorganisationen MIO, Transparency International Greenland, Kommuneqarfik Sermersooq, Medieforbundet i Grønland (TP) og Dansk Journalistforbund, som også har indsendt et fælles høringssvar, og Sermitsiaq AG.

GE har anført, at angivelsen af “nyhedsmedie” i § 1, stk. 3, kan give anledning til tvivl om forståelsen af § bestemmelsen, når der 2 gange nævnes “nyhedsmedie”, selv om det anden gang godt nok er i flertal. Den nuværende affattelse kan foranledige en antagelse om, at de nyhedsmedier, der nævnes udtrykkeligt, ikke kan opfylde kravet om at skulle distribueres til et grønlandsk publikum via digitale platforme, herunder via internet, mobiltelefon, tablets m.v. GE har i den forbindelse foreslået, at der tilføjes “andre”.

Dette er blevet indarbejdet i forslaget af de i høringssvaret nævnte hensyn.

GE har endvidere spurgt til en præcisering af “der ejes helt eller delvist» i § 2, stk. 3, nr. 1. GE spørger, herunder om det drejer sig om 10%, 50% eller 75%.

Det skal hertil bemærkes, at der tale om en uændret videreførelse af § 2, stk. 3, nr. 1, i den gældende Inatsisartutlov. Det fremgår i den forbindelse af bemærkningerne til denne bestemmelse i hovedloven fra 2016, at begrænsningen, som er fastsat i nr. 1, gælder for alle former for ejerskabskonstruktioner, herunder indirekte ejerskab, hvor et medie reelt ejes helt eller delvist af offentlige myndigheder, institutioner, eller af offentligt finansierede selskaber eller lignende. Det fremgår derudover af bemærkningerne, at et selskab betragtes som offentligt finansieret, såfremt den offentlige støtte udgør 50 procent eller mere af den samlede drift. Der kan tages hensyn til særlige finansieringsforhold, hvor det er åbenbart, at der er tale om en offentlig institution eller et offentligt finansieret foretagende.

Endeligt har GE anført, at man tilslutter sig ændringen i forslagets nr. 3, hvorefter 3 årsværk reduceres til 2 årsværk i § 16, stk. 1, nr. 3.

Som anført under de almindelige bemærkninger er bestemmelsen blevet ændret i forlængelse af Sermitsisiaq.ag's høringssvar. Dette er sket med henblik på at forbeholde støtten til professionelle medieaktører ud fra forudsætninger om kvalitet og seriøs nyhedsformidling.

GE anfører samtidig, at man selvfølgelig har forståelse for, at der stilles visse krav til en organisation i det medie, hvortil ydes støtte, uden at disse krav får “bestemmende“ indflydelse på virksomhedens mulighed for at få støtte.

Rådet for Mennesterettigheder og MIO har i deres fælles høringssvar gengivet indholdet af artikel 17 i FN's konvention om Barnets Rettigheder. Endvidere støtter man forslaget om at reducere antallet af årsværk til 2 og kravet om, at der skal være tale om professionelle aktører.

Der henvises i den forbindelse til det anførte vedrørende GE's bemærkning om samme.

Transparency International Greenland (TIG) anfører, at man ser positivt på, at der fortsat vil være lovhjemmel til at yde mediestøtte i form af et årligt driftstilskud til landsdækkende nyhedsmedier, der har til formål at fremme formidling af samfundsmæssige oplysninger, den demokratiske debat og alsidighed i mediebildet. TIG anfører samtidig, at man i tråd med Udvalget for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke finder, at frie medier er en grundsten for demokratiet, og at folkeoplysning efterfulgt af dialog styrker demokratiet.

Naalakkersuisut kan alene tilslutte sig det anførte.

TIG er derudover også enig i, at mediestøtten også bør omfatte digitale medier.

Endvidere anfører TIG, at den nuværende finanslovsbevilling er ganske beskeden og henviser til finanslovens tal på 1,9 mio. kr. i 2026. TIG opfordrer i forlængelse heraf, at til trods for forventede besparelser ved ikke at skulle udgive trykte aviser, at der ved kommende finanslovsforslag afsættes et betydeligt støtte beløb til mediestøtte, hvis de i forslaget opstillede mål ønskes opfyldt.

Det skal hertil bemærkes, at forslaget ikke regulerer omfanget af bevillingen, som fortsat vil være en finanslovsanliggende, der henhører under Inatsisartuts kompetence.

TIG støtter derudover den objektive tilgang til tildelingen af mediestøtte, som udtrykkes i bemærkningerne til § 2, men opfordrer samtidig til, at der sikres fuld gennemsigtighed i tildelingsprocessen. TIG nævner i den forbindelse specifikt spørgsmålet om offentliggørelse af alle ansøgninger og tildelinger, klar dokumentation for, hvordan betingelserne er vurderet opfyldt og mulighed for indsigt i beslutningsgrundlaget.

Det skal hertil bemærkes, at både ansøgninger og afgørelser om tildeling af støtte, herunder beløbsangivelser og eventuelle begrundelser er undergivet fuld offentlighed, jf. Landstingslov nr. 9 af 13. juni 1995 om offentlighed i forvaltningen som senest ændret ved Landstingslov nr. 6 af 31. maj 2001.

Kommuneqarfik Sermersooq anfører i kommunens høringssvar, at moderniseringen med ligestilling af digitale nyhedsmedier med trykte nyhedsmedier vurderes at følge med den udvikling, der allerede gennemsyrrer kultur- og fritidsområdet. Endvidere anføres det, at den foreslåede årsværksnedsættelse ligeledes kan medføre, at mindre, selvstændige aktører får bedre mulighed for at indgå i medielandskabet. I forlængelse heraf bemærkes det, at udvidelsen til digitale nyhedsmedier kan skabe nye muligheder for mindre kulturaktører, ungdomsinitiativer og andre lokale formidlere. Kommuneqarfik anfører derudover, at der i praksis i Kommuneqarfik Sermersooq er en række mindre digitale projekter inden for kultur- og ungdomsliv. Disse aktører vil potentielt kunne få bedre adgang til mediestøtten, hvis de opfylder de foreslåede kriterier. Endelig anføres det, at kommunen ingen specifikke aktører har i tankerne, som umiddelbart forventes at søge mediestøtte, men vil involvere dem afhængigt af fuldendelsen af lovforslaget.

Medieforbundet i Grønland (TP) og Dansk Journalistforbund (DJ) har i foreningernes fælles høringssvar indledningsvis anført, at man kan tilslutte sig koalitionsaftalens formulering om at ville modernisere mediestøtten med henblik på at sikre frie og uafhængige medier i Grønland. I forlængelse heraf anføres det, at det første skridt til moderniseringen blev taget med ændringerne i 2022, og man er positive over for, at man nu tager de næste skridt.

TP og DJ kvitterer samtidig for at kunne deltage og bidrage til det seminar om medierne og medieudviklingen, der blev gennemført i begyndelsen af september sidste år. Foreningerne

tilføjer, at det fremsendte forslag afspejler, at der har været lydhørhed for de forslag, der blev drøftet på seminaret.

TP og DJ bemærker desuden, at man støtter de indledende formuleringer i forslaget om, at frie og uafhængige medier er en grundsten i demokratiet, og at det derfor er vigtigt at støtte og værne om medierne og journalistikken. I forlængelse heraf henviser TP og DJ til behovet for flere uddannede journalister og appellerer samtidig til politikkerne om ikke blot at modernisere mediestøttelovgivningen, men også at finde flere økonomiske midler. TP og DJ er samtidig enig i, at digitale medier også bør omfattes af støttemuligheden, men at det forudsætter, at den samlede pulje til mediestøtten øges, idet mediestøtten i givet fald vil skulle fordeles mellem et større felt af ansøgere.

Der skal hertil henvises til kommenteringen af TIG's høringssvar om, at forslaget ikke regulerer omfanget af bevillingen, som fortsat vil være et finanslovsanliggende, der henhører under Inatsisartuts kompetence. I forhold til journalistmanglen er der tale om en problemstilling, der næppe kan adresseres gennem mediestøttelovgivningen, men skal afhjælpes gennem en kombination af uddannelsesinitiativer, forbedrede rekrutteringsstrategier og det nuværende politiske fokus på mediernes arbejdsforhold. Dette involverer den igangsatte styrkelse af journalistuddannelsen tilpasset grønlandske forhold, herunder ved brug af det grønlandske sprog, muligheder for relevant efteruddannelse og en generel samfundsmæssig anerkendelse af journalistikkens værdi.

TP og DJ kritiserer derudover uanset de positive elementer i forslaget, at den økonomiske ramme for mediestøtten fortsat skal fastsættes i forbindelse med de årlige finanslovsforhandlinger, og opfordrer til, at der indgås flereårige medieaftaler om den økonomiske ramme. I sådanne aftaler bør man desuden lægge nogle længerevarende planer for prioritering og finansiering af uddannelse af flere journalister i Grønland.

Det skal hertil bemærkes, at også tilblivelsen af flereårige forlig tager afsæt i de årlige bevillingslove og forudsætter tilvejebringelse af et økonomisk råderum, som forligsparterne kan prioritere inden for. Sådanne forlig er således baseret på, at der på finansloven er fastsat en ramme, som muliggør prioriteringer inden for rammen, hvilket ikke er lykkedes i forhold til finansåret 2026. Der er tale om et spørgsmål, som Naalakkersuisut er særligt opmærksom på, hvorfor man til stadighed undersøger mulighederne for at tilvejebringe det fornødne råderum i forhold til at kunne realisere flerårige aftaler.

TP og DJ tilslutter sig derudover ændringerne i § 2, således at bevilling af mediestøtte ikke længere skal afhænge af, om mediet udkommer på papir. Derudover kan TP og DJ også tilslutte sig ændringerne i forhold til præciseringer og definitioner i § 1. TP og DG spørger imidlertid, hvordan man vil behandle et nyhedsmedie på en digital platform, hvor der også indgår podcasts eller videoklip. Efter TP og DJ's opfattelse bør nyhedsmedier fortsat kunne være berettiget til mediestøtte, hvis udgivelsen også omfatter lyd- og billedproduktioner.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at det forhold, at et nyhedsmedie, som på en digital platform udgiver en nyhedsartikel med et link til et videoklip, ikke af den grund vil blive betragtet som omfattet af radio- og tv-lovgivningen i stedet for af forslaget. Dette er nu også blevet præciseret i bemærkningerne til forslagens nr. 1 vedrørende § 1, stk. 4.

Herudover tilslutter TP og DJ sig, at formuleringen “et grønlandsk perspektiv” er udgået i § 2, stk. 1, med de begrundelser, der er anført i bemærkningerne.

I forhold til forslagens reduktion af antallet af årsværk anfører TP og DJ, at der umiddelbart er tale om en forringelse i forhold til den gældende Inatsisartutlov, idet offentligt finansieret mediestøtte kun skal gives til medievirksomheder med en vis grad af redaktionelle muskler og professionalitet. TP og DJ anfører imidlertid samtidig, at man tilslutter sig reduktionen til 2 årsværk i stedet for 3 årsværk, idet ændringen er velbegrundet i ønsket om at øge muligheden for, at flere medieaktører kan komme i betragtning til mediestøtte.

Som anført i forbindelse med kommenteringen af GE's høringssvar er bestemmelsen blevet ændret netop med henblik på at sikre, at mediestøtten ydes til seriøse og professionelle medier med en vis grad af redaktionelle muskler, som TP og DJ har formuleret det.

Endvidere foreslår TP og DJ, at der etableres et uafhængigt nævn eller udvalg, der behandler ansøgningerne til den grønlandske mediestøtte og fører tilsyn med anvendelsen af de tildelte midler.

Det skal hertil anføres, at reglerne for tildeling af mediestøtten i form af driftstilskud ikke kan begrunde etablering af et nyt administrativt organ med tilhørende sekretariatsbistand m.m. til at administrere mediestøtten, som i mange år alene er blevet udbetalt som driftsstøtte. Etablering af armslængde-systemer begrundes først og fremmest i hensynet til at undgå inddragelse af usaglige kriterier i forbindelse med forvaltningsudøvelsen. Driftsstøtten udbetales på et objektivt konstaterbart grundlag, som ikke involverer skønspregede beføjelser, hvorfor reglerne ikke indebærer muligheden for inddragelse af subjektive vurderinger.

Lovgivningen har imidlertid tidligere opereret med et tildelingsudvalg med tilhørende sekretariatsbetjening m.m. i perioden 15. oktober 2015 til ikrafttrædelse af Inatsisartutlov nr. 14 af 20. november 2016 om ændring af Inatsisartutlov om mediestøtte (Ophævelse af regler om projektilskud), som trådte i kraft den 1. januar 2023. Dette skyldtes i det hele, at mediestøtten i den nævnte periode blev bevilget til konkrete projekter og ikke som almindeligt driftstilskud, som det er tilfældet i dag. Den nuværende type af mediestøtte tilsiger derfor ikke behov for etablering af en sådan ekstra administrativ enhed.

Sermitsiaq.ag har i mediets høringssvar indledningsvis anført, at man overordnet ser positivt på forslaget, og at man anerkender, at der er et klart behov for at styrke rammerne for grønlandske medier særligt i forhold til den digitale omstilling, som allerede er markant forsinket sammenlignet med vores nabolande.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at dette er en af de væsentligste årsager til, at kravet om at udkomme på papir foreslås ophævet.

Sermitsiaq.ag finder det dog modsat de øvrige høringsparter i form af GE, TIG, Kommuneqarfik Sermersooq, Rådet for Menneskerettigheder og MIO samt TP og DJ problematisk, at forslaget lægger op til at lempe på kravet om minimum 3 årsværk for at kunne blive tilskudsberettiget. Sermitsiaq.ag anfører således, at man ikke kan tilslutte sig denne lempelse. Mediet mener derimod, at hvis der skulle være en justering af reglerne, bør kravet til redaktionelle årsværk skærpes og ikke reduceres.

Bemærkningen er blevet indarbejdet i den forstand, at det nuværende antal årsværk er fastholdt med henblik på at sikre, at der skal være et rimeligt redaktionelt miljø hos mediet. Ændringen er således udtryk for en balance med på den ene side en fastholdelse af kravet om, at der skal være tale om professionelle aktører, der kan bidrage med en seriøs nyhedsformidling, der er præget af kvalitet, objektivitet og velbearbejdet nyhedsstof og på den anden side muligheden for at åbne op for, at flere medier principielt kan komme i betragtning til støtte, jf. ligeledes bl.a. TP og DJ's høringssvar. Mediestøtten vil således fortsat skulle ydes til medier, herunder nyhedsmedier med et minimum af redaktionel kapacitet, der behandler politiske, samfundsrelaterede og kulturelle emner på et objektivt og faktabaseret grundlag.

Desuden bemærker Sermitsiaq.ag, at kravet om månedlige udgivelser i forslagets nr. 4 bør ændres til et krav om daglige udgivelser. Det begrundes med, at mediestøtten bør målrettes medier, der har en løbende og aktuel dækning af samfundet, og som udgør en fast del af borgernes nyhedsforbrug.

Bemærkningen har medført ændringer i forslagets nr. 3 i den forstand, at det nu fremgår af § 16, stk. 1, nr. 7, at hvis der er tale om internetbaserede medier, skal mediets hjemmeside opdateres dagligt.

Endvidere anfører Sermitsiaq.ag, at det bør være et krav, at tilskudsberettigede nyhedsmedier dækker en bred vifte af samfundsrelevante emner og eksplicit bør omfatte politik og samfund, kultur, sport, uddannelse og videnskab, erhverv og økonomi. Sermitsiaq.ag anfører, at mediestøtten ikke alene bør understøtte nichemedier med snævre interesseområder, men i særligt grad sikre eksistensen af brede samfunds bærende medier, der bidrager til den demokratiske samtale på tværs af befolkningsgrupper og interesser.

Det skal hertil bemærkes, at dette krav allerede må anses for opfyldt, idet det fremgår af både den gældende Inatsisartutlovs § 1, stk. 1, og forslagets nr. 1 om affattelsen af § 1, stk. 1, at kredsen af tilskudsberettigede medier omhandler landsdækkende nyhedsmedier, der har til formål at fremme formidling af samfundsmæssige oplysninger, den demokratiske debat og alsidighed i mediebildet.

Desuden anfører Sermitsiaq.ag, at den foreslåede pulje til mediestøtte i sig selv er alt for lille set i forhold til de udfordringer, som grønlandske medier står over for. Sermitsiaq.ag nævner i den forbindelse mangel på kvalificerede medarbejdere, store rekrutteringsudfordringer, stigende produktionsomkostninger, faldende indtægter fra traditionelle platforme og øget konkurrence fra internationale aktører.

Det skal hertil bemærkes, at der ikke foreslås en pulje til mediestøtte. Som det også fremgår af kommenteringen af høringssvarerne fra TIG, TP og DJ regulerer forslaget ikke bevillingens størrelse, som fortsat vil være et finanslovsanliggende, der henhører under Inatsisartuts kompetence.

Endelig anbefaler Sermitsiaq.ag, at der etableres et nyt administrativt organ i form af et uafhængigt og selvsupplerende mediaenævn med ansvar for tildeling af mediestøtten. Et sådant nævn vil sikre, at der indføres et klart og troværdigt armslængdeprincip med klare og gennemsigtige og objektive kriterier for tildelingen af mediestøtten på et mediefagligt grundlag.

Som det også blev anført i forbindelse med kommenteringen af TP og DJ's bemærkninger om samme, kan reglerne for tildeling af mediestøtten i form af driftstilskud ikke begrunde etablering af et nyt administrativt organ med tilhørende sekretariatsbistand m.m. til at administrere mediestøtten, som i mange år alene er blevet udbetalt som driftsstøtte.